

Čehi so sijajno uprizorili "Prodano nevesto" pre- teklo nedeljo popldne

Že dalj časa sem uprizarja-
jo posamezne narodnosti v
Clevelandu vsako nedeljo po-
poldne svoje igre, zabave in
predstave, in sicer na iniciati-
vo časopisa "Plain Dealer" in
s pomočjo mestne vlade. V
nedeljo popoldne so nastopili
Čehi, ki so proizvajali Smetano-
vo "Prodano nevesto" tako
precizno in dovršeno, da se
jim čudi Mr. James H. Rogers,
umetniški kritik "Plain
Dealerja", ki je poznan kot
eden najstrožjih kritikov v
deželi. Velika glasbena dvo-
rana mestnega avditorija je
bila kompletno razprodana ob
tej priliki. In kakih 1500 lju-
di sploh ni moglo v dvorano
radi silnega navala: Čehi so
tako z glasovi, mimi in
igranjem naredili kompleten
uspeh. Navzočih je bilo mno-
go sto Amerikancev, ki so se
čudili perfektnosti igralcev
kot pevcev. Mr. Rogers prav-
i, da je bila opera uprizorje-
na perfektno. Scenarija do-
vršena, obleke krasne, glasovi
melodiozni. Mr. Rogers
pravi, da je bila "Prodana ne-
vesta" igrana tako, da je to
najboljša amaterska predsta-
va, kar jih je videl v življenju.
In Mr. Rogers je že star ter
je videl tisoče oper v vseh kra-
jih sveta. Prihodno nedeljo
pa nastopijo naši Slovenci od
pevskega društva "Zarja".
Upozorili bodo krasno opero
"Urh, grof celjski," katero so
imeli že enkrat na odru Slo-
venskega Narodnega Doma,
in iz katere so peli odlomke
pred nedavnim na slovenskem
radio programu. Opozorjamo
naše Slovence, da nikakor ne
zamudijo te lepe prilike in se
podajo prihodnjo nedeljo po-
poldne v mestni avditorij. Pri-
znati se mora, da imajo "Zar-
jani" krasne glasove, in da
bodo gotovo naredili čast sebi
in slovenskemu narodu, ko
nastopijo v nedeljo. Želimo
tudi, da bi bila dvorana pol-
na, razprodana, da bo ameri-
ška publika znala, da podpira-
mo svoje ljudi, ki skrbijo, da
se širi slava slovenske pesmi.

Delavski vodja protestira proti komunistom

New York, 2. marca. Mat-
thew Woll, podpredsednik
American Federation of La-
bor, je danes podal uradno
izjavo, v kateri dolži komu-
niste, da nalašč pri svojih de-
monstracijah postavljajo
otroke in ženske v prve vrste,
da so tako izpostavljeni poli-
cijskim napadom in skušajo
na ta način ustvariti umetno
sovražstvo napram policiji. Mr.
Woll je izjavil, da so komu-
nisti v Ameriki dobili zadnje
čase direktna povelja iz Mos-
kve, da naredijo kolikor mo-
goče izgrediv in pultov, in da
komunisti pri svojih demon-
stracijah morajo rabiti otro-
ke in ženske, katere izpostav-
ljajo policijskim napadom.

* \$100,000 je zapustil Alex-
ander Moore španski kraljici,
da uporabi denar v dobrodel-
ne namene.

* Gen. Rafael Urena je bil
imenovan za predsednika re-
publike Santo Domingo.

* V Portland, Ore., in v
Oklahoma City, Okla., so upe-
ljali 10 centno voznino na ka-
rah.

Ameriška delavska fede- racija naznanja, da brez- poselnost vedno narašča

Washington, 3. marca. Istočasno, ko komunisti na-
znanjajo, da bodo dne 6. mar-
ca po vsem svetu uprizorili
demonstracije proti brezpo-
selnosti, ki se je razširila, na-
znanja Ameriška delavska fe-
deracija, da se je glasom za-
nesljivih podatkov razširila
brezposelnost v 24 ameriških
mestih tekom zadnjih mese-
cev. Meseca februarja je bilo
22 procentov unijskih delav-
cev v Ameriki brez dela, se
glasi poročilo delavske fede-
racije, dočim jih je bilo v ja-
nuarju samo 20 procentov
brez dela. Najhuje je prizade-
ta stavbinska industrija. Vendar svari delavska fede-
racija pred demonstracijami,
katere nameravajo komunisti
uprizoriti dne 6. marca po
vsej Ameriki. Navodila za to
so dobili iz Moskve. V Wash-
ingtonu zanikajo, da bi dobi-
li agenti zvezne vlade navodi-
la, da nastopijo proti komu-
nistom 6. marca. Vlada se je iz-
javila, da so dobili v la d n i
agenti navodila, da varujejo
zvezno lastnino, kot poštna
poslopja in colninske urade. Komunistična stranka v Ame-
riki šteje, po naziranju vlade,
tako malo število, da ne mo-
re ničesar povzročiti, razven
ako se komunistom pridruži
drugi ljudje. Komunistično
časopisje piše, da je danes na
svetu 17,000,000 delavcev
brez dela, in da jih je izmed
teh 6,000,000 v Ameriki, ven-
dar se smatra, da so te števil-
ke precej pretirane.

Pridna žena je pomagala možu zločincu

New York, 3. marca. Chas.
T. Davis je bil pred 10. leti ob-
sojen v 20 letni zapor, ker je
ubil nekega detektiva. Vče-
raj je bil oproščen iz ječe radi
dobrega obnašanja. Ko je od-
šel v ječo, je imel trgovino z
zdravniškimi predmeti, vred-
no \$25,000. Njegova žena je
tako vestno vodila njegove
posle naprej, da je naredila v
desetih letih nad dva milijona
dolarjev dobička. Davis bo
nastopil potovanje po svetu.

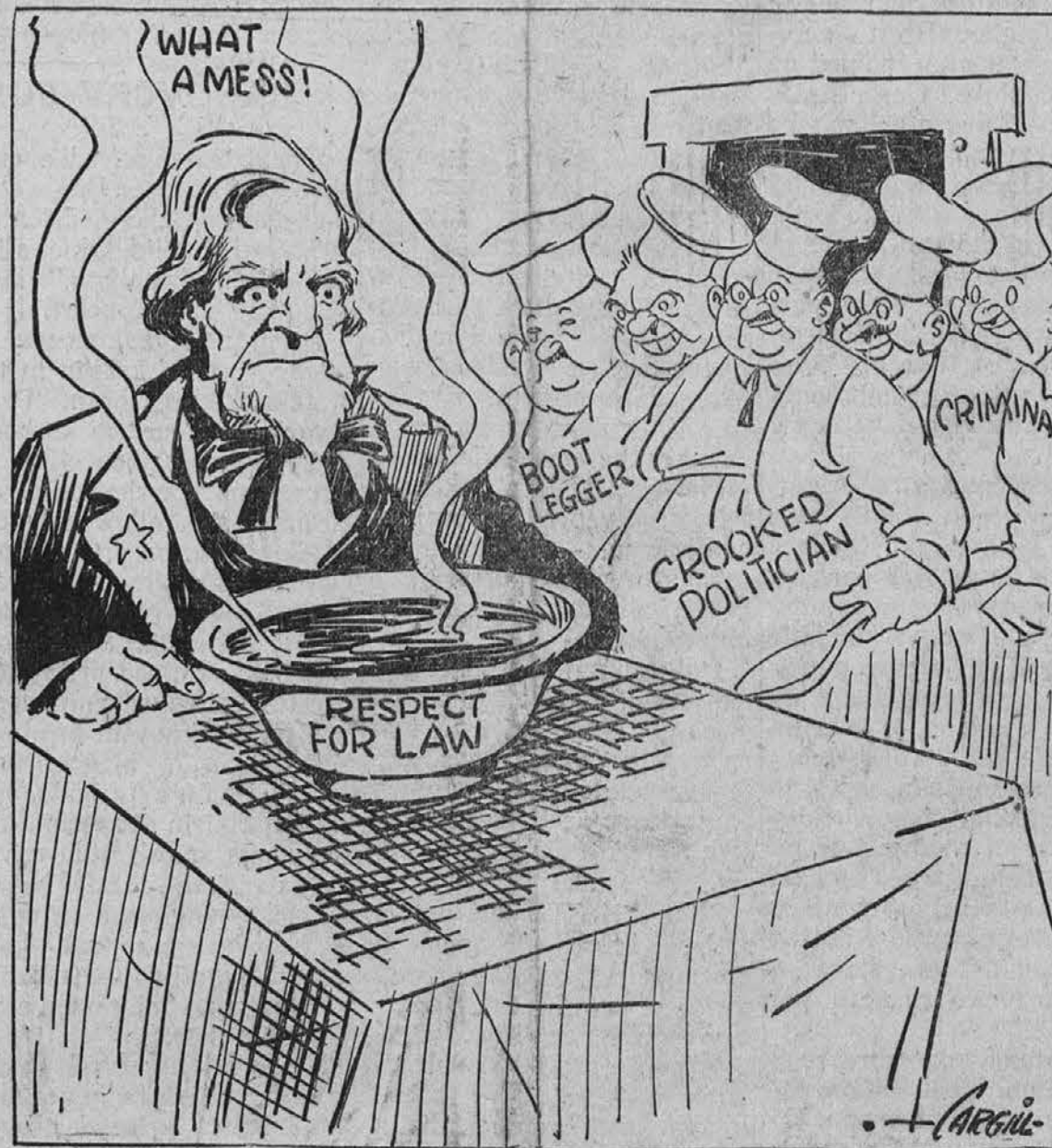
Romunka, ki je postala stara 128 let

Jassy, Romunska, 3. marca.
V občini Targul Cromos je
te dni umrla vdova mornarja,
Antonija Cassandri, v častit-
ljivi starosti 128 let. Ženska
ni bila nikdar bolna, se nikdar
še ni peljala z železnico ali av-
tomobilom. Časopisje pri-
stavlja, da se ima ravno temu
dejstvu zahvaliti, da je doži-
vela tako visoko starost. Pila
je zmerno vino in včasih
tudi nekoliko žganja.

Poštenjak vrne ukradeno blago vladi

Washington, 3. marca. General Carmichael, načelnik
finančnega oddelka vojnega
oddelka vlade, je danes dobil
ček v svoti \$50.00 od nekega
bivšega vojaka, ki stanuje se-
daj v Coloradu. Bivši vojak
piše: "Ko sem se leta 1918
nahajal v vojaški službi, sem
ukradel vojnemu oddelku za
približno \$50 obleke. Ko sem
zapustil vojaško službo, sem
se skesal radi te tatvine, in
pošiljam vam tu \$50.00, da
poravnam tatvino."

Dosti kuharjev mnogokrat pokvari najboljšo jed

"Velika duhovnica" mis- tičnega kulta je bila spoznana kot tatnica

Los Angeles, 2. marca. Mrs.
May Otis Blackburn, ki se
nazivlje, da je "velika duhov-
nica" skrivnostne verske sek-
te, poznane pod imenom "Bo-
žanski red kraljeve roke veli-
kih enajstih," je bila danes od
porotnikov spoznana krivim
velike tatvine. Clifford
Daubney, petrolejni operator,
jo je tožil, da ga je osleparila
za \$40,000. Porotniki so jo
spoznali krivim v osmih hi-
čajih, in za vsak slučaj se do-
bi kazni od enega do 14 let
zapore. Njena hči, ki je bila
navzoča pri obravnavi, in ki
je tudi "duhovnica" omenjene
organizacije, in njen stari oče,
sta oba jokala, ko je bila ob-
sodba izrečena, dočim je Mrs.
Blackburn obsodbo molče
sprejela. Omenjena organi-
zacija je prišla v javnost pred
več meseci, ko so dobili truplo
mladega dekleta, Willa
Rhodes, pokopano v neki hi-
ši v gorovju. Dekle je umrlo
pred tremi leti. Mrs. Black-
burn pa ni dovolila, da se truplo
pokoplje, češ, da bo dekle
vstalo od mrtvih. Držali so
truplo dve leti na ledu, dokler
ni lansko leto Mrs. Blackburn
dovolila, da se truplo pokop-
lje, rekoč, da se umrle ne mo-
re več oživeti. Mrs. Black-
burn je bila navadna slepar-
ka, ki bo dobila svojo kazni v
sredo.

Društvo "Kranj"

Naznanjeno je bilo, da se
vrši seja novo ustanovljenega
društva "Kranj" dne 23. mar-
ca v Grdinovi dvorani. Sedaj
nam pa odbor poroča, da se
bo seja vršila 23. marca, toda
pri rojaku Anton Sajevec, na
1075 E. 61st St. ob 9. uri do-
poldne. Kje se bodo seje po-
zneje vršile, bo pravočasno
naznanjeno.

Komunisti so v New Yorku razrušili dvorano v boju s policisti

New York, 3. marca. Že
dolgo ni bilo tako vročega bo-
ja med komunisti v New
Yorku in med policijo, kot
včeraj, ko je policija napadla
Tuxedo dvorano, kjer so zbo-
rovali komunisti. Komunisti
so napadli policijo z vsako-
vrstnim orožjem, in ko je bi-
lo boja konec, je dvorana zgle-
dala kot bojišče, ki je bilo ob-
streljevano več ur s težkimi
topovi. Zrcala in dvorani so
vsa razbita, vrata vržena iz te-
čajev, stene razbite, tla razse-
kana. Pet komunistov je bilo
aretiranih, dočim jih je mora-
lo kakih dvajset oditi v bolni-
ce in k zdravnikom, kakor tu-
di več policistov, da so jim
zavezali rane. Komunisti so
se zbrali v dvorani, da poča-
ste spomin Charles Ruthen-
berga, ustanovnika komuni-
stične stranke v Ameriki. Ko
je bila seja otvorjena, je na-
stal med komunisti samimi
pretep. Navzočji so bili "zmer-
ni" in "radikalni" komunisti.
Tepež je bil tak, da je bila po-
ključana policija, na katero so
se zmerni in radikalni komu-
nisti združili v močnejši vr-
gli. Posledica: razrušena
dvorana, pet oseb aretiranih
in obtoženih kriminalnega
napada, dočim se kakih tride-
set komunistov in policistov
zdravi v bolnicah.

Pismo od predsednika

Louis Pall, ki stanuje na
11917 Longmead Ave. v
Clevelandu, je pisal ob priliki
napada na mehičanskega
predsednika Rubio slednjemu
simpatično pismo. Te dni je
dobil odgovor od mehičanskega
predsednika, v katerem se
Rubio zahvaljuje mlademu
Louisu za simpatije. Pismo
je pisano v španskem jeziku,
in so mu vsebino pisma v šoli
raztolmačili.

Policija v Clevelandu je do- segla rekord v aretaci- jah v februarju

Kljub zatirjanju direk-
torja javne varnosti v Cleve-
landu, da policija v Clevelandu
nima dovolj moštva, pa je
clevelandska policija tekom
februarja meseca aretirala
več oseb, kot sploh kdaj prej.
Detektivi od mestne policije
pozivljejo vsako drugo polici-
jo v Ameriki, češ, če morejo
primerjati rekord aretacij v
Clevelandu. V februarju je
bilo v Clevelandu aretiranih
24 oseb radi rop, in v 17 slu-
čajih so bile prave osebe pri-
jete, dočim so ostale morali
izpustiti. Pet oseb je bilo are-
tiranih radi hišnega vloma, in
14 oseb radi roparskega napa-
da na cesti. Prijetih je bilo
nadalje osem morilcev, 116
oseb radi dejanskega napada,
177 oseb radi kršitve prohibi-
cije in 1872 oseb radi raznih
drugih deliktov.

Predavanje o Jugoslaviji

Opozorjamo še enkrat na
predanje o Jugoslaviji, ki se
vrši v sredo 5. marca, v St.
Clair javni knjižnici na 55.
cesti in St. Clair Ave. ob 7:30
zvečer. Kazale se bodo tudi
jako zanimave slike. Starši,
pripeljite otroke s seboj.
Vstopnina je prosta.

Za sliko Hopkinsa

Kdor izmed rojakov bi rad
prispeval kaj za sliko Mr.
Hopkinsa, bivšega manager-
ja, lahko to stori v našem ura-
du. Slika bo 23. marca slo-
vesno izročena mestni vladi in
bo visela v dvorani mestne
zbornice.

Iz Minnesote

Iz Chisholm, Minn. je do-
spela v Cleveland Mrs. Leo-
polda Pucelj, ki je prišla na
pogreb svoje sestre Karoline
Klančar. Nahaja se pri svoji
sestri Mrs. Mary Komin, 1000
E. 76th St.

Suhači trdijo pred kongre- som, da je prohibicija prinesla prosperiteto

Washington, 3. marca. Do-
čim so zadnji teden pričali
pred posebnim odborom kon-
gresu mokri, ki so izjavili, da
je prohibicija prinesla brezpo-
selnost in neštete zločine, so
nastopili danes s pričevanjem
suhači. Prvi so bili na mestu
zastopniki metodistovske cer-
kve. Metodisti kličejo "vse
prave Amerikance" na vojno
proti mokrim, katerim očita-
jo, da zagovarjajo zločince,
da so uporniki in da delujejo
za brezposelnost v Ameriki.
Suhači bodo baje pripeljali v
Washington na pričevanje
ljudi kot so John D. Rocke-
feller, Henry Ford in A. P.
Sloan od General Motors kor-
poracije. Suhači trdijo, da
uživa Amerika danes veliko
prosperiteto ravno radi prohi-
bicije. Kako morejo kaj ta-
kega trditi v očigled velike
brezposelnosti, je nemogoče
uganiti. Stranka suhih začne
z glavnim pričevanjem v sre-
do. Ko bo kongresni odsek
za preiskavo prohibicije go-
tov, bo najbrž stavljen v kon-
gresu predlog, da se Volstead
postava ublaži, toda se z go-
tovostjo pričakuje, da pred-
log ne bo sprejet.

20. letnica

V četrtek, 6. marca, bo mi-
nulo 20 let, odkar je umrl
raniki Frank Gliha, po doma-
če Gomilarjev. V njegov spom-
in se bo brala sv. maša za
dušnico ob 8. uri zjutraj v cer-
kvi sv. Vida. Prijatelji in
znanci rankega so prošeni,
da se udeležijo.

Za brezposelne

Nemški časopisje v Cleve-
landu je nabralo \$793.50 za
brezposelne v mestu.

Zdrav sinko

Družina A. Primčič, 1160
Addison Rd. je dobila te dni
od vil rojenic prav krepkega
fantčka. Čestitamo!

Listnica uredništva

A. T. Gotovo vam je pozna-
na naša slovenska banka, The
North American Trust Co., ki
ima svoj urad na 6131 St.
Clair Ave. Ako greste v to
banko, lahko dobite ček, ka-
tere ga pošljete v priporoče-
nem pismu v staro domovino.
To je eden najbolj sigurnih
načinov pošiljanja denarja. —
S. P. Na vprašanja brez pod-
pisa in naslova ne moremo
dajati porajnil. — J. T. Ne-
takih uradov nimamo. Ako bi
imeli urad, kjer bi se lahko
zastonj ločili od svoje žene,
tedaj bi v kratkem ne bilo no-
benega poročenega para več.

Koncert in slike

Pri koncertu g. Banovca v
La Salle gledališču, v sredo,
5. marca, se bodo kazale tudi
slike iz "ljublanskega sem-
naja." Na to opozorjamo vse
one, ki bi slike še enkrat radi
videli.

Brezposelnost — nevarnost

Brezposelnost je največja
nevarnost, ki more pretiti
Ameriki, se je izjavil rabinec
Silver v svoji nedeljski prid-
gi. Brezposelnost ne pome-
nja samo ogromne gospodar-
ske zgube, pač pa je tudi ve-
lika nevarnost za vso člove-
ško družbo, ker krade ljudem
samospoštovanje in ugled.
Razredni boji in revolucija so
posledica brezposelnosti.

Poznan zdravnik na za- padni strani mesta umor- jen v svojem uradu

Dr. Alfred P. Scully, star
62 let, jako dobro poznan
zdravnik na zapadni strani
mesta, je bil sinoči okoli 7:30
napaden v svojem uradu, na
vogalu W. 25th St. in Detroit
Ave. ter umorjen. Morilec je
dvakrat ustrelil na zdravnika,
nakar ga je z držajem revol-
verja moral tolči po glavi.
Morilec je po napadu pobe-
nil. Policija nima niti naj-
manjšega sledu, kdo bi bil
morilec, in zakaj je bil zdrav-
nik umorjen, ki je bil poznan
kot ena najbolj prijaznih in
priljubljenih oseb na zapadni
strani mesta. Bil je hišni
zdravnik pri dobrih družinah,
poznan, da se je vselej odzval,
kadar so ga klicali. Da mori-
lec ni imel namena ropati, ka-
že dejstvo, ker so dobili ves
denar v zdravniškem žepu.

Španski kralj v obupnem boju, da reši monarhijo

Madrid, 2. marca. Španski
kralj je danes v avdijenci
sprejel ministerskega pred-
sednika Berenguerja in zago-
vornike monarhije, da se ne-
kaj ukrene, da se kraljeva vla-
da na Španskem obdrži. Ljud-
stvo na Španskem je skrajno
nemirno, in ogromne čete po-
licije morajo patrolirati razna
večja mesta. Oddelek delav-
cev se je javil danes pri mini-
stru za notranje zadeve in je
zahteval, da se nemudoma iz-
vrše gotove gospodarske in
politične reforme. Širijo se
govorice, da se namerava
kralj Alfonso odpovedati in
odpotovati s svojo ženo v An-
glijo.

Tisoče Rusov beži iz Ru- sije v sosedno Poljsko

Berlin, 2. marca. Tisoče
Rusov se nahaja dnevno na
begu iz Rusije in se naseljuje
v Poljski. Med begunci je
največ kmetov, ki nikakor ne-
jejo priznati kolektivnega si-
stema ruske boljševiške vla-
de, glasom katerega morajo
oddajati kmeti žito in živež,
kadarkoli vlada to zahteva.
Dasi je ruska vlada na meji
Poljske potrojila svoje stra-
že, da prepreči beg kmetov,
pa je izseljevanje vedno več-
je. Izseljenci trpijo nešteto
gorje, ko morajo cele dneve
ždeti v gozdovih, kjer se skriva-
vajo pred boljševiški vohuni.

Mestna zbornica se izjav- lja za pivo

St. Louis, Mo., 3. marca.
Mestna zbornica se je te dni
enoglasno izjavila, da podpi-
ra predlog kongresmana Dyer
za postavno upeljavo 2.75 pro-
centne pive. Obenem je po-
slala kongresu resolucijo, da
se Volstead postava ublaži.

Velika nevihta

Tekom pretekle nedelje je
divjala po državi Ohio, in de-
loma tudi v Clevelandu, veli-
ka snežna nevihta, ki je zah-
tevala štiri človeške žrtve.

Bedford — mesto

Vas Bedford, kjer stanuje
mnoho naših Slovencev bo v
kratkem postala mesto. Že so
imenovali komisijo 15 moži, ki
bo izdelala nov čarter za no-
vo mesto.

© Pismo ima pri nas Frank
Pirc.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NARODNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko, pol leta\$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
 Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
 Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0626.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
 at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 52. Tue. March 4th, 1930.

Amerikanci o prohibiciji.

Polagoma prihaja spoznanje. Amerikanci so upeljali prohibicijo v iskrenem prepričanju, da bo slednja povzročila, da se odpravijo gostilne, da ljudje ne bodo več pili, da bodo pijanci zginili, in da nastane paradiž na zemlji.

Amerikanec je dobra duša. Poznamo jih kot gentlemane, poznamo jih kot prijatelje, poznamo jih kot politike. Amerikanci so dobri ljudje, namreč Amerikanci, ki so potomci anglo-saškega plemena, ki se je prvi naselil v tej deželi.

Njih očetje, njih stari očetje in njih dedi, pradedi so prinesli svoje ideje s seboj v to svobodno deželo. Mi drugi, Slovenci, ostali Slovani in druge narodnosti, ki smo se tekem zadnjih 50 let naselili v Ameriki, nismo dovolj študirali Amerikancev, ker smo imeli svojih problemov dovolj, ki so nam preprečili, da študiramo pleme prvih naseljencev v Ameriki.

Amerikanec, anglo-saškega plemena, je počasen, toda razumen in vselej pripravljen za gotove reforme. Pravimo, da je počasen. Saj so Amerikanci 170 let trpeli silne krivice od strani angleškega kralja, predno so prišli tako daleč, da so spoznali, da jim kralj pravzaprav dela krivico, in da si sami lahko pomagajo.

Ravno tako je s prohibicijo. Amerikanci so 50 let grun-tali, ali bi jo upeljali ali ne. Svetovna vojna je dala ameriškim suhačem lepo priliko, da vsilijo ameriškemu narodu nekaj, kar je po njih mnenju — v javnosti — bilo koristno, dočim v resnici je prohibicija enak trust ali korporacija, kot jih poznamo po Ameriki. Ljudje, ki so upeljali prohibicijo v Ameriki, so dobro vedeli, da bo prohibicija prinesla mnogo grafta, denarja.

V Ameriki se vedno kaj novega iznajde. Iznajdbe, patenti, prohibicija. Senatorji in kongresmani, ki so upeljali prohibicijo, ki so glasovali za njo, da postane postava, sami pijejo in pijejo in kupujejo pijačo še danes, ko živimo že v enajstem letu prohibicije. Toda to jih ne briga prav nič. Prohibicija nosi denar gotovim krogom.

Svoje dni so gostilničarji zaslužili lepe denarje, ko so prodajali opojno pijačo. Danes pa služijo kongresmani, sodniki, državni pravdniki, birci, šerifi in enake osebe, lepe denarje od prohibicije. Nikdar v zgodovini Amerike še ni bilo toliko zločinov, grafta, korupcije in sleparije kot jo imamo v današnjih prohibicijskih časih.

Toda Amerikanci pri vsem tem prihajajo k spoznanju. Oglaš se danes ta, jutri drugi, ki je pred desetimi leti veroval v prohibicijo kot blagoslov za deželo, a jo danes preklinja. Mi se le čudimo urednikom upljivih ameriških listov, ki še danes drže s prohibicijo, da ne stopijo vsi naenkrat na plan in povedo svoje mnenje.

Amerikanec je počasen, dobro premisli predno kaj naredi. Tako so delali prohibicijo svojih 50 let, in 50 let bo vzelo, predno jo bodo odpravili. Mnogo so pri tem naseljenici krivi, ki so državljani, pa ne gredo k volitvam, kadar jih kliče njih državljanska dolžnost. Računa se, da približno 5,000,000 ameriških državljanov sem priseljenih narodnosti ne izvršuje svoje volivne dolžnosti, kadar so poklicani, da udeležujejo svojo ameriško državljansko pravico.

Mnogo najboljši upljivih časopisov v Ameriki, ki so svoje dni zagovarjali prohibicijo, je zadnje čase spremenilo svoje mnenje. Spoznanje počasi prihaja. In med najboljši upljivimi časopisi v Ameriki je gotovo znani tednik "Outlook", katerega urednik je bil svoje dni predsednik Roosevelt.

"Outlook" je potom svojih posebnih reporterjev in urednikov preiskoval tekem zadnjih dveh let prohibicijski položaj. Osem let je ta upljivni ameriški časopis deloval za prohibicijo. Osem let je pridigal, da Amerika ne more brez prohibicije napredovati.

In danes? "Outlook" piše: "Ko smo preiskali položaj v malih in velikih mestih Zedinjenih držav, smo dognali, da Amerikanci danes, v času prohibicije, hitreje umirajo kot so umirali prej, ko prohibicija ni bila še upeljana. Metropolitan Life Insurance družba nam poroča, da danes umira 600 procentov več ljudi na alkoholizmu kot so pa umirali prej, predno je bila upeljana prohibicija."

Amerikancem se odpirajo oči, počasi, toda sigurno.

D O P I S I

Ridgewood, N. J. — ZAHVALA. — Pravkar sem prejel pismo od Franceta Andolšek, brata in župana občine Velike Poljane, na Dolenjskem, v katerem mi sporoča, da je prejel prispevek \$120 — po nabiralcu Mr. Pengalu iz Clevelanda, svoto darovano po posameznih ožjih rojakih in prijateljih, v svrhu popravke starega vodovoda, in dodatnega novega rezervarja.

Omenjeno svoto so darovali li na poziv in prošnjo priob-

semskih blagov: "Žejne napojiti, nage oblačiti, itd.

Mnogim sejemarjem in božjepotnikom iz ribniške doline, kakor tudi izletnikom je znana mala gorska vas, Velike Poljane. Vas sicer ni velika, in tudi velikih poljan nima, a se imenuje tako zato, da se loči od par vasi istega imena v bližini. Vas Velike Poljane leži v gorskem sedlu, kakih tisoč čevljev nad kotlino Ortneške železniške postaje.

Še višje nad vasio pa so raztresene njive, travniki in gozdi, iz nad katerih je v vedrem vremenu krasen razgled, proti severu na prestolico Ljubljano, kamniške planine, in očaka Triglav. Proti severozapadu se ti nudi pogled na snežnik, Bloke, Goro, Loški potok in skalnato golomitsko gorovje, zvano "velka gora." Okreni se proti jugu, pa imaš pred seboj vsaj ribniško kotlino, z pestrimi vasmimi, raztezajočo se vse do mesta kočevske republike. Če se hočeš povspeti na najvišji holmec grmado, ter se okreniti proti vshodu se ti zadivi dobrepolska kotlina, in dalje suha krajina.

Res, idilična vasica. A gorje njenin prebivalcem v veliki suši. Njih gorski studenec zadostuje za skrajne potrebe, če imajo vsaj povprečno deževne padavine. V izredno suhih letih pa odpove popolnoma. Po strmih klancih, da se trkaš v kolena, je je treba voziti. Pa kaj, ko bi jo željno živinče samo spilo, ko si jo sodec pripeljal domov. Kdor je imel svoj vodnjak, je pil kapnico, četudi je pri tem zamizal, da ni videl barve, ali če je kaj živega majalo v njej, a navadno niti ta zaloga ni vzdržala preko sušnega polletja.

Da se temu odpomore, so si že pred dobrimi 40 leti omislili vaščanje pod vodstvom tedajnega župana, (očeta sedajnega) Franceta Andolšek, vodovod od izvirka izven vasi, v vasi sami pa so si zgradili rezervar. Delo so izvršili vaščanje sami, brez kakega strokovnjaka, treba jim je bilo pokriti le stroške za železne cevi. Da bi tedajna avstrijska vlada kaj prispevala za obsežnejšo napravo, o tem ni bilo govora. Pa je prišla vojna in hudi časi, med katerim ni bilo misliti na kaka popravila. Cevi so razpokane v zimi, razjedla jih je rjava in zob časa. Sledila so izvanredno sušna leta, in tedaj je bil joj za vodo.

V očigled tej nujni potrebi, je morala občina ukreniti nekaj konkretnega. Po večletnih prošnjah jim je država vendar privolila prispevek 80 tisoč dinarjev, več kot toliko pa mora občina prevzeti na svoje rame. Ako se upošteva, da vaščanje vsaj pretežna večina niso v posebnih gmočnih razmerah, znači to za malo vasio ogromno svoto stroškov, delavni in štedljivi kakor so. Mnogi bi se čudili njihovi žilavosti in vstrajnosti, kajti to ni prvo podjetje v njihovih težnjah. Saj so si zgradili tekem zadnjih 40 let farno cerkev, šolo, župnišče, in podobne naprave, dasi njih občina šteje boriš 50 hišnih števk. Naravno da računajo nekaj tudi na zunanjo pomoč.

Po večakih projektiran načrt predvideva popravo starega rezervarja, nove cevi, ter dodaten rezervar pri izvirku. Dela so že v teku, in pod nadzorstvom strokovnjaka.

Ker se za prispevke ni druge potrkal razum med ožjimi rojaki v Clevelandu, in ker je istih še mnogo raztresenih po raznih naselbinah, zlasti po Colorado, in Montani, sem naprošen da apeliram na vse one domačine, kojim še bije čut in ljubav v srcu do rodne grude, da prispevajo po svo-

jih močeh, ter tako olajšajo vsaj deloma breme svojcem, da ne omagajo.

Hvaležna ti bude "Ta prekrasna vas domača" za vsak prispevek, katerega lahko posleš direktno na županstvo Vel. Poljane, ali pa na pooblaščenega nabiralca John Pengala, 7609 Myron Ave. Cleveland, Ohio.

Prijateljski pozdrav vsem prijateljem in znancem.

Louis Andolsek.

Collinwood, O. — ZAHVALA "ILIRIJE." — Naša navada je, da vselej, kadar česa prosimo, bodisi posamezniku ali celo skupino, da smo nekako mehki v besedah. Obljubljamo, se rotimo in na vse stavljenne pogoje pristane. Kadar se pa naše želje izpolnijo in dosežemo, kar smo želeli, pa takoj pozabimo na vse obljube in prispege.

Nekaj sličnega se godi tudi pri naših društvih. Saj je skoro polovico gradiva v slovenskih časopisih le vabil na društvene veselice in zabave, osobito sedaj v predpustnem času. V društvih povabilih dostikrat beremo sledeče: Za veliko udeležbo in naklonjenost se vam že vnaprej zahvaljujemo. — A kadar pa zabava mine, pa bodisi da je uspešna, ali ne, ni zahvale od njih nikjer.

Dobe se pa tudi izjeme v tem oziru. Lahko trdimo, da je pevski zbor Ilirija pri tem izvzet. Ilirija se zaveda, ako se javnost društvu pokaže, bilu odzove, je dolžnost društva zahvaliti se za njen odziv.

Zbor Ilirija se tem potom najlepše zahvaljuje vsem, ki so se udeležili zadnje prireditve, ki se je vršila 16. januarja v Slovenskem domu. Pevci in pevke nimajo dovolj izrazov, da bi se dovolj zahvalili za tako veliko udeležbo in tako velik, vsestranski uspeh. Res je, kadar pevci in pevke Ilirije prirede zabavo, niso nikdar sami vendar tako obilno obiskana pa ni bila še nobena prireditev Ilirije, kot je bila zadnja.

Dragi farani Marije Vnebovzete in drugi udeleženci. Zopet ste se izkazali hvaležne napram pevcom. Z vašo veliko udeležbo ste pokazali, da vam je ljubo petje in da ljubite svoje cerkvene pevce. To se je pokazalo še prav posebno za časa boleznih pevovodje. Koliko je bilo povpraševanja, zakaj ni bilo nič petja danes pri sv. maši? Ali je Rakar podal ostavko? Ali hočejo imeti pevci več plače? (Se-daj je nimajo še nič) — in to drugih vprašanj je bilo stavljenih pevcom. Neki faran se je izrazil: "Zdi se mi, kot bi pri maši ne bil, ker ni bilo nič petja."

Izpememba je dobra, koristna, tako ima tudi bolezen svojo dobro stran. Marsikdo se je udeležil zabave Ilirije zato, ker ni bilo v nedeljo prej nič petja v cerkvi. Naš pevovodja je imel boleznijo bolečine, a njegov zbor je imel pa dobiček. To je zopet nove vrste neprilijena reklama.

Gotovo bo marsikdo zavidal Iliriji, glede njih prireditvev, oziroma, kako lahko je Iliriji prirediti zabavo. Ilirija ne potrebuje nobenega veselicega odbora, še več, niti se ni potreba radi prireditvev. Največkrat se vse o nameravani prireditvi sklene po končanih pevskih vajah, in takoj je vse sklenjeno. Leo Kaušek, brat poslovdje Slov. doma ve, katero nedeljo dvorana še ni oddana. Pavel Kogovšek ni oddal, koliko vstopnic se naroči pri Ameriški Domovini. Pevke se radevolje ponudijo, da bodo prodajale vstopnice. Rakar pravi, da preskrbi godbo. S čim bomo udeležencem postregli, tudi ne dela pevcom nobenih preglavic.

Vse to ima vedno v oskrbi naš tenorist in blagajnik, ki je obenem tudi poslovdja S. D. Z. Zveze, Alojzij Izanec. Iskrena Ti hvalo, Lojze, ker se vedno potrušiš, da nam postrežeš po svoji najboljši moči.

Zadružna Zveza nam da vedno postrežbo in ne samo nam, pač pa splošno. Ako je treba kaj speči ali skuhati, ima to vedno v oskrbi Mrs. Izanec; pomaga ji tudi njena sestra, Mrs. Novak. Na pomoč ji prihitita še Mrs. Kaušek in Mrs. Kogovšek, če je potreba pa še Mrs. Kodelja in tako je kuhinjski štab gotov. Tem požrtvovalnim delavkam je zbor dolžan najlepšo zahvalo.

BANOVČEV POSLOVILNI KONCERT

Dne 5. marca priredi operni pevec, g. Svetozar Banovec v krasnem La Salle gledišču na 185. cesti, Euclid, Ohio, ali v naši "beli Ljubljani," svoj poslovilni gala koncert.

Program tega koncerta je izredno pester, krasen in tudi zelo skrbno izbran. Pred otvoritvijo koncerta se bodo kazale premikajoče slike, in sicer samo v svrhu, da se ne bo nihče posetnikov dolgočasil, dokler se ne prične glavna točka, koncert g. Banovca. Gospod Banovec nam bo podal ob tej priliki vse svoje najboljše. Pel bo arije najlepših, svetovnoslavnih oper, in sicer v njihovem originalnem tekstu, v blagolasnih jezikih južnega podnebja, italijanščini in španščini, kakor so jih spisal njihovi veliki ustvaritelji. Dalje bo podal nekaj angleških in nemških spevov, in seveda — samoposebi umljivo — našo divno slovensko narodno in umetno pesem.

Kakor rečeno, se vrši ta gala koncert našega umetnika dne 5. marca, pričetek ob pol osmih zvečer. Vstopnina k temu izrednemu koncertu je zelo nizka, samo 50c za osebo, kar je malenkost v primerjavi z duševnim užtkom, ki ga bo nudil naš pevec navzoči publiki. Zanimanje za ta njegov koncert je že danes veliko in upati je, da bodo naši zavedni Slovenci iz Clevelanda in okolice zasedli veliko gledišče do zadnjega sedeža. Prav posebno se bo odzvala naša "bela Ljubljana" (kateri "meščan" je tudi pisec teh vrst), in gotovo ne bo slovenske obitelji, ki se ne bi odzvala in ki bi zamudila ta ki bi lep umetniški večer. Zveze iz Clevelanda v Euclid, Ohio, so izborne. Mnogo naših rojakov ima itak svoje lastne avtomobile, kdor ga pa nima, naj vzame poulično "karo" do "Five Points," t. a. m. pa naj prestopi na avtobus, ki vozi na 185. cesto, kateri ga pripelje naravnost pred La Salle gledišče. Vstopnice so v uradih obeh slovenskih dnevnikov, "Ameriške Domovine" in "Enakopravnosti"; imajo pa jih na razpolago tudi umetnikovi osebni prijatelji.

Torej, Slovenci in Slovence, storimo svojo narodno dolžnost in oddolžimo se našemu umetniku s polnoštevilno navzočnostjo. Naj ob tej priliki omenim, da je to koncert zadnji, poslovilni koncert g. Svetozara Banovca. Čas njegovega bivanja med ameriškimi rojaki in prijatelji, je namreč omejen, tako s strani imigracijskih zakonov Združenih držav, kakor s strani uprave državne opere v Ljubljani, pri kateri je umetnik angažiran. Pred svojim odhodom v domovino namerava g. Banovec prirediti še koncertno turnejo po srednjem Zapadu, v minnesotskem železnem okrožju (Iron Range) in v naselbinah ob Velikih jezerih.

Kako priljubljen je g. Banovec kot umetnik in človek,

hvalo. Vse te delavke so žene naših pevcev in se ravna po geslu: "Kar je žena, to je mož, kjer se mož zabava, mora biti prostora tudi za ženo."

Še enkrat najlepša zahvala vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli, da je bila zabava tako uspešna.

Prihodnja prireditev Ilirije bo pa v prosti naravi in sicer na Goriških prostorih v Noble, Ohio. To bo pa šele 3. avgusta. Je še dosti časa do takrat, vendar, kdor ljubi petje in prosto naravo, naj se le pripravi do takrat.

Vas pozdravljajo pevci in pevke zbora.

Ilirije.

svedoči dejstvo, da ga ponovno in ponovno kličejo in vabijo v naselbine, v katerih je že pel. Tako si na primer javni sentiment v Newburgu, kjer je Banovec pel dne 23. februarja, želi takojšnjega zopetnega njegovega koncerta in merodajni faktorji so umetniki zagotovili, da bo udeležba ista ali še večja, kakor je bila ob njegovem zadnjem koncertu. Dne 23. maja bo koncertiral na mednarodnem koncertu v Chicagu, v dvorani, v kateri je 3000 sedežev, in kjer bodo ob tej priliki nastopili distingvirani ameriški, nemški in drugi umetniki. To bo že njegov tretji koncert v Chicagu.

V Calumetu, Mich., bo na splošno željo ondostnih Slovencev in tudi drugih ljubiteljev lepe pesmi zopet pel, in sicer to pot v največjem avditoriju, ki ga ima mesto na razpolago.

Znano dejstvo je, da so Čehi eden najbolj muzikaličnih narodov na svetu. O njih se po vsej pravici lahko reče, da so skrajno izbirčni in strogo kritični v pogledu te umetnosti, vendar so čikaški Čehi, ko so slišali našega Banovca, istega naprosili, da bi pel gl. vlogo v operi "Hoffmanove pripovedke," ki jo prirede enkrat v poletju.

Evo, dovolj dokazov, da je Banovec res priznan in dovršen umetnik, priznan kot tak od vseh, ki so ga že imeli priliko slišati ter se diviti njegovemu, tako tehnično, kakor vokalnno izoliranemu glasu. Poleg Julija Betetta, ki je bil svoječasnno angažiran na dunajski dvorni operi (Die Hoff Oper), je Svetozar Banovec najodličnejši član ljubljanske opere, kjer poje samo glavne in prvovrstne partije.

Ker imamo tega našega umetnika med seboj samo še odmerjeni čas, zato izkoristimo to ugodno priliko in posejmo polnoštevilno ta njegov koncert. Če ga tuji uvažujejo in cenijo kot umetnika in vabijo med se, bi bilo skrajno žalostno, če bi lastni narod, iz čigar srede je izšel in čigar sin je, manj cenil in uvaževal njegovo umetnost, kateri je posvetil vso svojo ljubezen in vse svoje življenje!

Naj odnese umetnik v domovino od svojih ameriških rojakov najslajše in najmilejše spomine v svojem srcu, spomine, ki bodo v njem izzvali hrepenenje, da se čimprej spet vrne med nas s svojo blagovestjo — slovensko pesmijo! ...

Kako varčno gospodariti sedanja vlada

Washington, 3. marca. Kongresman La Guardia je danes očital v zbornici poslanec skrajno nemarnost in zapravljivost Hooverjevi vladi. Vlada je prodala parnik "Leviathan" in deset drugih parnikov za \$16,000,000, dočim je samo za poprave na teh parnikih potrošila pred enim letom ogromno svoto \$19,000,000.

Če verjamete, al' pa ne...

Včeraj je naš priftrogar komaj prisopihal s pošto, toliko jo je bilo. In skoro vsa ta pošta so bila voščila k mojemu godu, ki naj se obhaja danes. Ker sem bil že pozabil, kedaj obhajam svoj god, sem hitro stekel čez cesto k Bobkovemu Tonetu, po eno prtko, da vidim, če je res danes moj god. "Daj mi hitro sem eno prtko," rečem Tonetu, "da vidim, če je danes moj god."

Tone pa, ki ima vse svetnike v ta malem prstu, mi reče: "Nak, tvoj god pa ni danes. Sv. Jakata sta bila samo dva: Eden, ki je mašnik bil in drugi, ki je vince rad pil. Tega zadnjega, mislim, da ti pripoznaš za svojega vernega patrona in priprošnjaka. Ampak, čakaj, da pogledam. Ja, ja, tukaj je danes namalan en svetnik, sv. Pust, ki ima poleg drugih dobrih lastnosti tudi rdeč nos. Morda bo pa ta tvoj patron, saj podoben ti je, kakor šestica šestici. Ti bom pa kar voščil vse najboljše. Pa so ti napravili kakšno surprise party?"

"No figo so mi napravili, pa ne surprise party, Tone. Par taužent pisem sem dobil. Ko sem odpral pisma, sem mislil, da bo notri kakšna kuhinjska peč, ali pa vsaj kak dajning rum set, ali vsaj en avtomobil, pa so bila sama voščila k mojemu godu."

"Ne bodi žalosten, Jaka. Če nisi dobil nobenega darila, ti dam jaz eno fajfo, ki mi ravno odveč hodi. Fajn vleče in tudi žlindra se ne nabira v njej. Kar spravi jo. Mi boš že vrnil, kadar bo moj god."

"Hvala Tone," rečem in grem. Ne kaže drugega, kot da se najiskreneje zahvalim vsem, ki so mi čestitali h godu. Se jih bom že spomnil o priliki v tej koloni, da bodo vedeli, kedaj je bil sv. Jaka na pustni torek.

Ampak eden se je pa le odrezal. Frank Gospodarich iz Rockdale, Ill., ki je poleg tega, da je še ledig in frej, tudi fejš fant, ki je bil že za župana, ki ima dve apoteke v Rockdale, mi je poslal steklenico arcnij iz svojega apoteke. S tako ihto sem se vrgel na tisto flašo, da sem jo izpraznil v osmih minutah. Šele potem sem si flašo ogledal in sem videl na njej zapisano: Vsake tri ure po eno žličko. Kar je je, sedaj. Če hoče Frank, da se bom ravnal po predpisnem receptu, mi mora poslati še eno flašo, za kar se mu že vnaprej najiskrenejše zahvaljujem. Bog ti povrni, Frank, bom molil za te, na tem in na onem svetu, ker takih arcnij nisem k sebi jemal, odkar je bil Volstead zadnjikrat pijan.

Bral sem, da nameravajo ameriški fotografi dati nagrade za najlepše bebičke in za najlepše matere. To je jako lepo! Ampak, vprašam vas, kje so na očetje? Kje so dedci? Kaj oni niso vredni pripoznanja? Kadar se bo govorilo o nagradah za očete, svetujem našemu fotografu Bukovniku, naj pošlje na razstavo tisto mojo sliko z lam-po, pa bo slika gotovo dobila prvo nagrado.

"Kdo bo odpeljal ta avtomobil za \$50?" je bil napis na rabljenem avtomobilu v oknu trgovine z avtomobili. Ne ki možki stopi v trgovino, si ogleda avtomobil od vseh strani, pa reče: "Jaz ga odpeljam. Dajte mi tistih petdeset dolarjev."

SVETLOBA IN SENCA
Povest

"To je neumnost, te jame," je dejal Gašper; "koliko dobre zemlje je izgubljene, in še kako živinče se lahko poškode, če pade noter. Jame zasuti!"

Kmalu pa je prihrula nevihta. Z nevihto je prišla ploha, in voda je pridrla z bregov, da je jarka nista mogla več požirati. In ker sta bili jami zasuti, je udarila voda čez travnik in ga zasula s peskom in gramozom, da je bilo žalostno videti.

Tone se je tolažil, da bo ta nesreča Gašperja spametovala; toda ta bi bil pretrpel rajši še večjo škodo, samo da je njegova obveljala.

Tetrev je hitro pregledal to razmerje in izkušal izbrati ugodno priliko. Gašper mu je delil z obema rokama, ne toliko iz usmiljenja, kolikor iz nagajivosti proti Tonetu. Po fiziološki in krompirja je prišel stric Tetrev kar z vozičkom.

"Še ene kokoši bi te prosil, Gašper," je dejal nekega dne; "saj jih imaš toliko, da ti škodo delajo."

"Kar vzemite!" je dejal malomarno Gašper. Tetrev je nasul v pehar prosa in ovsa in začel trositi kuram. "Put, put, put!" jih je klical, in nedolžne živalce so pritekale iz vseh kotov in se gnetle in previrale in zobale. Tetrev jih je pretehtaval v svojem duhu in prežal z večšim očesom kakor jastreba. Kadar se mu je zdelo šale dosti, je zagrabil z obema rokama in odnesel dve težki kokoši, ki sta zamaž kričali na pomoč. Še tisto popoldne ju je kupila kokošarica in odpeljala proti Ljubljani.

Popolnega užitka vendar Tetrev ni imel. Na njega je prežal Rožman, ki ga je takoj opomnil, da je še nekaj dolga pri njem. Dolgove je imel Tetrev kakor vsaka dobro urejena država, dvojne, založene, katere je bil tako založil, da jih ni mislil, če Bog da, nikoli poplačati, in tako imenovane vieseč, ki bi se dali ob ugodni priliki poravnati, da bi se prostor naredil novim. Nekaj viesečega dolga je poplačal Tetrev.

"Glejte si!" je dejal Rožman, "vse sorte govore o Tetrevu; pošten človek je pa le."

Sploh bi se bil v tistih dneh Tetrev dobro založil, da ga niso nevoščljivci ovadili Tonetu. Tone je pritekkel nadenj in siromak je moral na vozičku zopet nazaj zvoziti, kar mu je bil Gašper podaril. Dobro, da sta bili kokoši tako natihem izginiti! Tetrev je potožil Gašperju svoje gorje, a ta mu ni mogel pomagati; edina tolažba je bilo upanje, da bo kmalu boljše, ko postane Gašper gospodar.

"Meni se zdi, Tone," je dejal Bric, "da si ti Gašperju preveč popustil. Nategni vaje; sicer se ti splaš."

"Oh, jaz sem se že vsega naveličal," je djal Tone žalosten. "Za teh par mesecev, ko sem se varil, se nočem prepirati. Saj pameten je zadosti Gašper; ampak zdaj nalasč tako dela, da bi mene jezil."

"Gašper, kakšen si pa!" je opominjal trmatega fanta varih. "Zakaj mi tako nagajaš, ko vendar jaz samo za tebe gospodarim in za Jerico!"

"Res?" se je zaničljivo zasmel Gašper. "To pojdi te komu drugemu pravi! Jaz nisem več tisti otrok, ki se mu je lahko vse natvezlo. Ampak če z n a t e Vi računati, znam jaz tudi."

Toneta so te besede grozno razjezile. Koliko skrbi, potov

in škode je imel za svoja dva varovanca, in zdaj takšna zahvala! Tiho se je obrnil in odšel proti domu, da ne bi izpregovoril kakšne besede, katere bi se potem kesal. Sedel je pred ulnjak in si podprl glavo s komolcem. Dogodki, resni, žalostni, redkokdaj veseli, od tistih časov, ko je še oče sedel pri ljubih čebelah, do tega dne, so se vrstili pred njegovimi očmi. Trud, trpljenje, prevare, delo za druge, opravljeno s svetim veseljem, in zdaj dan plačila. Z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo si niti toliko priznava ni pridobil, da bi ga obvarovalo nevhvalečnosti. Tako zapodi sebičen kmet starega hlapca, ki mu ne more več oprajati težkega dela, od doma; prej mu pa še oponaša, da ni za nobeno rabo, da mu dela škodo in je nezaluzen kruh. Kaj mu je pomagala zavest, da je storil več kot svojo dolžnost! Tem bridkeje je čutil nevhvalečnost. Sklepal je, da pojde o prvi priliki k sodišču, da se stvar uredi in on izbeži nevhvaležnega posla. In vendar je Gašper v najnevarnejših letih in varuša zdaj najbolj potreben; tak se mu je zdel kakor izgubljeni sin, ki terja očeta za doto, da bi jo zapravil v lahkomiselni družbi.

Sestra je začudena vprašala, zakaj da je Tone tako otožen; Tone pa ni hotel povedati vzroka, ker se je nadejal, da se povrne Gašper nazaj na pravo pot.

Gašper pa se ni poboljšal. Začel je po strani pikati, zakaj da se ljudje kar trgajo, da bi bili varih premožnim

sirotam; da pošten varih komaj čaka, da bi se iznebil bremen, in zakaj da je tako malo varovancev hvaležnih svojim varihom.

Tone je miril fanta, da pojde kmalu skupaj k sodišču, da dobi Gašper svoje posestvo v roke.

"In tam bomo obračunili," je dejal Gašper.

Bled in prepadel je prišel Tone domov in zdaj ni mogel utajiti sestrji, kaj da se je bilo zgodilo med njim in Gašperjem. Mana je hotela takoj leteti nad fanta, da bi mu naredila pridigo o četrti božji zapovedi; toda brat je ubranil, da ne bi z oljem ognja gasila. Zdal je bil hvaležen Bricu, ki mu je bil svetovalec, naj vse natančno zapisuje, kar se bo storilo v gospodarstvu.

Mana, ki se ni smela znositi nad Gašperjem, je pa oponesla Jerici, kakšen da je postal njen brat, kako vračuje dobrotnikom. S solzami v očeh je prosila Jerica Toneta odpuščenja in trdila naprej in naprej, da Gašper ni tako hudoben, da govore samo zavistni zapeljivci iz njega.

Se bolj ogorčeni so bili Bricevi, razen Anke, ki se je balala jeze in tiho premišljevala, kako bi bilo, če bi še enkrat posvarila Gašperja, ki jo je prvič tako lepo poslušal in potem tako zvesto držal obljubo. Pomisleki, da bi moral zopet sama z njim govoriti, kar bi bila grozna izkušnja in priložnost, so pobili prve dobre misli. Rozalca, ki se ni bala Gašperja nič, se je rotila, da mu o prvi priliki izpraša vest.

(Dalje prihodnjije)

Vesti iz domovine

V Ljubljani je umrla gospa Ana Cokan, vdova Slobodnik, znana in ugledna gosfiličarka in posestnica.

Na Glincah je umrl stavbni vodja g. Peter Battelino.

V Trebnjem je umrla 84-letna Ana Sila, vdova po cerkveniku v Trebnjem, mati g. davkarja Ignacija Sila v Radovljici. Skoraj deset dolgih let je bila prikovana na bolniško posteljo. Ljubezen pa, ki jo je živela dobra mamica od svojih otrok, je bila res lepa. Skozi vseh deset let vrsta prečutih noči z vedno isto požrtvovalnostjo.

Umrla je najstarejša župljanka v Ormožu Ana Vaupotič v 93. letu starosti. Tudi njen mož Jožef, ki je umrl pred petimi leti, je učeal le po starost 85 let. Od petih še živelih otrok sta se dva posvetila redovniškemu življenju.

Umrl je v Zalogu dne 31. januarja Tomaž Oprešnik, posestnik in strojevodja v vevski papirnici.

Umrl je daleč naokrog poznani gostilničar in mesar K. Miklič, pri Sv. Križu pri Litiji, star 46 let. Zapuščena žena in šest otrok, od katerih je najstarejši komaj deset let star.

Dne 27. januarja t. l. ob 5. uri zjutraj je za večno zatisnil oči, znani posestnik in trgovec z lesom, Matija Pavlič iz Gatine. Bil je znan po svoji skromnosti po vsej Dolenski pod imenom Branjekov Matija. Prihranil si je lepo posestvo.

Dunaj pri Moravčah. Dne 21. januarja je umrl po dolgi bolezni tukajšnji ugledni posestnik, Jakob Krulc, po domače Ključev ata.

Pod kolezi brzovlaka. Cestni nadzornik v Ptuj, Riko Požar, rodom iz Maribora, je dne 21. januarja po progi med Pragerskim in Slovensko Bistrico ter skočil pod brzovlak, ki je vozil iz Maribora proti Zagrebu. Vlak mu je razbil glavo in ga tudi sicer smrt

no poškodoval. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Črenševcu. Požar se je šele nedavno poročil.

Dne 29. januarja so spremili na pokopališče sv. Petra v Komendi Franceta Zadrkala, po domače Malnška iz Kapljevasi. Pokojni je bil nad 30 let v občinskem odboru. Delaven član pri Hranilnici in Mlekarski zadrugi, vnet podpornik in član verskih in drugih organizacij, sploh mož na svojem mestu.

Ormož. Naši moški so kar nekoliko preplašeni, ker se letos smrt spravlja na poročene moše. Na praznik sv. Treh kraljev je kot prvi letos umrl Ivan Bauman, posestnik na Hardeks. Ko se je vračal domov, ga je tik pred domačo hišo zadela kap. — Te dni so spremili dva dni po vrsti kar dva mlada moža na pokopališče, to je Maksa Lešničarja in Antona Bokša, oba umrla na jetiki. Prvi je leta 1926 ob veliki povodnji preživel strašno noč. Ko je spal v svojem mlinu na Dravi, je silna vodna moč ob pol enih ponoči mlin odtrgala in ga gnala z vso silo po reki navzdol. Lešničar je skočil v Dravo, voda ga je nesla tri ure daleč do Obreža, tam je obstal, držeč se za prodje in veje, do 9. dopoldne, dokler ga ni rešil nekdo, ki je prišel mimo in slišal klicati na pomoč.

Drugi pa je bil vreden in postrežljiv davčni uradnik. Komaj so utihnili ormoški zvonovi, so se oglasili humski, ker je umrl posestnik A. Alatič s Huma. Šel je napravljat drva v gozd. Pri delu mu je na ledu spodrsnilo, padel je z vso telesno težo na konec debla, ponoči pa je izdihnil zaradi notranje izkrvavitve.

Umrl so v Ljubljani v času od 25. januarja do 1. februarja: Ivan Poženel, trgovec in posestnik, 62 let, Izanska 62; Cvetka Švegelj, hči čevljarja, 1 leto, Korytkova ulica 27; Anton Kadunc, želez-

THE OLD HOME TOWN

Stanley

niški poduradnik in posestnik, 71 let, Celovška cesta 55; Neža Turk, zasebnica, 79 let, Vidovdanska 9; Marija Friškovec, žena delavca, 55 let, Grajska planota 1; J. Babnik, vodovodni instalater in posestnik, 64 let, Škofja ulica 15; Marija Babnik, bivša šivilja, 22 let, Bežigrad 2; Marija Ukmar, žena carinika, 36 let, Gasilska cesta 6. — V bolnici so v istem času umrli: Neža Blaznik, zasebnica, 64 let, Kranj; Vinko Erjavec, sin delavca, 6 mesecev, Bratonci 7; Marija Ocvirk, hči mesarja, poldrugo leto, Poljanski nasip 38; Agata Leskovec, užitkarica, 89 let,

Unec pri Rakeku; Franc Žgajnar, sin posestnika, 25 let, Brinovšica 2; Franc Zadrkal, posestnik, 57 let, Kaplja vas, 31; Marija Žužek, žena posestnika, 44 let, Srobotnik pri Vel. Laščah; Janez Dolinar, občinski ubog, 71 let; Janez Potokar, delavec, 56 let; — Ivana Prešeren, hči posestnika, 2 leti, Hraše, 5; Janez Logar, sin banskega uradnika, 2 leti, Hrenova 3; Janez Home, posestnik, 60 let; Peter Uršič, sin žagarja, poldrugo leto, Gornja Dobrava 13; Ivana Jakoš, hči čevljarja, 5 let, Sostro 11; Alojzij Mavrin, sin delavke, 5 mesecev, Salka vas 21.

KAKO SO TOLSTOJI POSTALI GROFI

Neki ruski list prinaša sledečo zgodbo o nekem predniku Tolstoj, ki je prvi dobil grofovski naslov. Pred vrati kabineta Petra Velikega je stal na straži navaden vojak. Mimo njega pride neki aristokrat in hoče nadaljevati pot po hodniku mimo kabineta. Toda vojak ga ustavi in pravi: "Zal mi je, toda car mi je naročil, da ne smem nikogar pustiti tod mimo." "Jaz sem knez," odvrne bahavo aristokrat. "Jaz sem vojak Tolstoj in delam to; kar mi je naročeno!" Brez vsake nadaljne besede pograbi knez bič in udari vojaka po obrazu tako, da mu je krvavel. Vojak Tolstoj stisne zobe od bolečine in reče odločno: "A vseeno ne bom nikogar pustil tod mimo, ker mi je car ukazal!"

V tem trenutku se odpro vrata, vojak Tolstoj se obrne na peti in salutira, knez pa se globoko prikloni. Na pragu je stal car Peter Veliki in z mrkim obrazom je vprašal, kaj pomeni ta hrup pred njegovimi vrati. Knez pove, kaj se je dogodilo. Car ga posluša in se nato obrne k vojaku, rekoč: "Sliši, ta vitez te je oviral pri izvršitvi mojih zapovedi. Tu imaš mojo palico." Vojak prime za palico in pogleda začudeno carja. "Udari! Maščuj se!" mu pravi ta. Knez prebledi in zamrmra: "To je nemogoče, veličanstvo, ta človek je vendar navaden vojak!" Peter Veliki se nasmehne in odvrne: "Imenujem ga za kapetana." "A jaz sem gardni častnik, veličanstvo." "Tedaj imenujem kapetana za polkovnika carske garde." — "Dovoljujem si spomniti vaše veličanstvo, da sem jaz general."

Zopet se car nasmehne: "Dobro," pravi, "kaj naj torej storim, ker ne morem dati pretepsti generala ne od navadnega vojaka, niti od kapetana in niti od polkovnika carske garde? Imenujem ga za generala. To je torej v redu. In sedaj, gospod general, vzemite mojo palico in dajte knezu, kar mu gre. Sedaj točite sebi enakega." Vojak Tolstoj vzame carjevo palico in udari parkrat kneza po hrbtu. Naslednjega dne je bil Tolstoj pismeno obveščen o svojem imenovanju za generala in grofa. Eden izmed potomcev tega vojaka je bil grof Lev Tolstoj, čigar največja želja je bila, rešiti se grofovske časti.

REŠILNI ČOLN, KI SE NE POTOPI

Pri vseh dosedanjih pomorskih katastrofah se je navadno rešil le del potnikov, dočim so vsi ostali potonili v morskih valovih. Tako je na primer pri katastrofi "Titanika" večina potnikov utonilo radi tega, ker niso mogli izkoristiti vseh rešilnih čolnov, namreč onih, ki so bili na tisti stran, kamor se je bil parnil nagnil.

Nemški strokovnjaki pa so zgradili nov rešilni čoln, ki ga lahko spuste s pomočjo nekaj drsalk tudi preko trupa ladje, če je ta nagnjena. Na ta način se stavijo v slučaju potrebe v akcijo vsi rešilni čolni. Razen tega pa imajo ti čolni v svojih stenah prostore, napolnjene z zrakom, tako da se ne potopijo niti v slučaju, če so polni vode. Ti čolni morejo sprejeti do 100 oseb. Novi čolni imajo znatno močnejše stroje, ki lahko delujejo tudi pod vodo in mo-

rejo v kratkem času spraviti čoln iz bližine opasnih vrtnicev, ki nastajajo okrog mesta, kjer se potopi ladja. Večina dosedanjih rešilnih čolnov se potopi baš v teh vrtnicah valovih.

PRVA POROKA V PAPEŽEVI DRŽAVI

Pred nedavnim časom se je rodil v Vatikanskem mestu prvi otrok, odkar je papežev sedež proglašen za samostojno državo; potem so imeli tam prvega mrliča, ki jim je privedil precej skrbi, saj nimajo niti lastnega pokopališča in niso vedeli kako naj ga pokopljejo; sedaj pa je stopil tam prvi par pod sladki zakonski jarem. Vatikanski občan Testini je vzel vatikansko občanko gđ. Rosattijevo. Sam papež je jima po svojem zastopniku podelil svoj blagoslov in ju obdaril. Prejela sta molitvenik in izvod evangelijev. Da bosta imela vsaj nekaj duhovne tolažbe, če bi se morala nekaj pokesati tega svojega prvenstvenega koraka.

TISKOVINE
od najmanjše do največje za **DRUŠTVA** in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.
Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

MALI OGLASI

Priporočilo!
Slovenska grocerija se vljudno priporoča Slovencem in Hrvatom za obila naročila svežega grocerijskega blaga po jako zmernih cenah. Vsa naročila se razvažajo tudi na dom. Lahko tudi telefonirate.

Jos. Modic
1033 E. 62nd St. Tel. Endicott 8905. (Fri. Tue. 68)

BRAZIS BROS.
FINE OBLEKE IN VRHNE SUKNJE PO \$14.50
6905-07 Superior Ave.

Zahvala

Spodaj podpisana se prav lepo zahvaljuje vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste nama priredili tako lep surprise party ob 15. letnici najine poroke. Kaj enakega nisva pričakovala, in oni večer ne bo nama nikdar izginil iz spomina. Hvala Mr. in Mrs. Kožar, ki sta naju tako lepo speljala v Narodni dom na W. 130th St., kjer so bili prijatelji zbrani v tako velikem številu. Hvala sestri za toliko trud in delo, v kuhinji, kakor tudi mami Mrs. Kožar, Mrs. Radele in Mrs. Koprivnik. Hvala bratom Johnu in Joe in Vladimirju za tako lep električni napis. Hvala Jos. Lesu, ki je skrbel, da ni bil noben žejan in Mr. Špehku in sinu za izvrstno godbo. Prav lepa hvala za krasna darila vsem skupaj.

Anton in Mary Struna.

Javna zahvala

Dolžnost me veže, da se zahvalim pogrebniku Mr. Louis L. Ferfolia v Newburgu. Težko mi je najti prave besede, da bi se dostojno zahvalil. Ob času smrti moje žene, Jennie Bregar, ko smo ga poklicali, je prevzel popolnoma vse breme na svoja ramena, in izvršil je vsa dela tako točno in vestno, da smo v resnici bili iskreno zadovoljni.

Od naše strani toplo priporočamo vsem pogrebnikom Louis L. Ferfolia iz Newburga. Ako ga pokličete, kadarkoli hočete, se boste prepričali, da boste zadovoljni z njim in boste postreženi v vsakem oziru kar najbolje. Zahvaljujemo se tudi društvu Slovenski dom, št. 6, S. D. Z. za točno in hitro izplačilo posmrtnine. Ta oglas priobčujem iz svoje lastne skušnje. Pogrebniški prav prišerna hvala za naklonjenost, in mu želim veliko uspeha med našim narodom v Clevelandu. Le delujte še naprej s svojim samaritanskim delom.

Hvaležni,

John Bregar in družina.

Stanovanje

se da v najem, tri sobe, kopališče. 1192 E. 61st St.

(53)

Lot naprodaj

meri 50x150, en blok od St. Clair Ave. na E. 236. cesti. Vse ugodnosti na lotu. Takoj plačate \$100.00, potem pa \$10.00 na mesec. Pokličite po 5. uri Cedar 4073, ali pa se oglasite na 95 Talbot Rd., Bedford. (53)

71 let skušnje

naše trgovine vam zagotavljajo pravi premog za vaš furnez, peč ali grelnik, po pravi ceni.

The Yates Coal Co.

Henderson 0280. Main 7878. Garfield 1900.

Thur.-Sat.-Tue.

Vse tiste žene

in dekleta, ki imajo slabe zimске suknje, ste vabljene, da pridete v našo trgovino na

6202 St. Clair Ave.

k Anton Anžlovarju, kjer dobite drugo suknjo, in to je fina, gorka, moderna suknja, katere imam v zalogi po zelo nizkih cenah. Ne odlašajte torej več. Zima se bliža svojemu koncu, toda nova suknja vam bo v jeseni in v zimi le prav prišla, zdelo se vam bo, kot da bi jo s kljuko sneli in oblekli, druge bodo morale pa prav drago plačevati nove suknje, ker jih niso hotele sedaj kupiti.

Se več drugih blaga imam na razprodaji. Priporočam se vam za obilen obisk.

A. Anžlovar.

(mar-1-4)

KARL CENTA

SLOVENSKI STAVBENIK

1236 E. 60th St.

Tel. Henderson 0300

Kakor druga leta tako tudi letos, se priporočam rojakom za vsakršna stavbniška dela. Ako ste namenili delati novo hišo, garažo, ali prenoviti staro itd., se oglasite pri meni, ali pokličite Henderson 0309. Delo izvrstno in zmerne cene.

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABRILOU

za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.

Dekle se je bridko nasmejnili in vzdihnili: "Ubogi Norbert!"

Norbertovo srce se je stisnilo; tako melanholičen je bil ton njenega glasu.

"Zelo si neusmiljena," je rekel. "Kaj sem ti storil, da mi nočeš zaupati?"

Dijana mu ni odgovorila, in Norbert, ki je mislil, da ve za vzrok, zakaj je ona odklonila beg z njim, je rekel: "Ali zato nočeš pobegniti z menoj, ker nimaš zaupanja vame?"

"Ne, jaz ti popolnoma zaupam."

"Kaj pa je potem? Ali ti ne ponujam sreče in bogastva? Povej mi, kaj je torej vzrok?"

Dijana je vstala ter stopila tik k Norbertu: "Dozdaj mi je moja vest omogočala, da sem drzno kljubovala vsem opravičljivim govoricam, ki so se širile o naju, toda zdaj pa pravim: Stoj, Dijana, dovolj daleč si šla! Moje breme je težko, moje srce poka, in treba je, da se umaknem. Ne, Norbert, ne morem pobegniti s teboj."

Mladenka je trenutno premolknila, kakor da ji je zmanjkalo moči, nato pa je nadaljevala: "Če bi bila sama na svetu, bi morda drugače postopala, toda imam rodbino, katere čast moram varovati kakor svojo lastno."

"Pa res, imaš rodbino, katere te je žrtvovala v prid tvojemu starejšemu bratu?"

"Morda je vse tako, kakor praviš, in baš vsled tega so moje dolžnosti tem večje. Rezultat tega boga bi utegnil postati fatalen. Morda bi na počil čas, ko bi me ti ne mogel več pogledati s spoštovanjem, ko je prej ves svet gledal name samo s prezirom."

"Kaj si pa potemtakem misliš o meni?"

"Kaj si mislim o tebi? Mislim si, da si mož, Norbert. Recimo torej, da pobegnem s teboj, naslednjega dne pa že izvem, da je bil moj oče ubit v dvoboju, ki se je radi mene vršil; kaj potem? Verjem mi, da če ti svetujem, da sam pobegnem, da je to najboljši svet, ki ti ga morem dati. Res je, da bi me pozabil, to vem, toda kako naj si pomagam in česa naj še upam?"

"Tebe pozabil?" je vzkliknil Norbert strastno. "Ali me moreš ti pozabiti?"

Njegov obraz je bil tako blizu njenega, da je mladenka čutila na svojem licu njegov vroči dih.

"Da," je zajecjala mukama, "jaz bi te mogla."

Norbert je odstopil za korak, da bi čital v njenih očeh polno resnico.

"In če grem zdaj od tu," je vprašal, "kaj naj postane iz tebe?"

Dekle je zaihtelo in koleno so se ji zašibila.

"Jaz," je dejala z resigniranim glasom device starega krščanstva, ki čaka, da se jo vrže v areno rjovečim levom v plen, "jaz imam svojo usodo. Danes je zadnjikrat, da sva se sestala. Vrnila se bom domov, kjer se bo v kratkem času vse izvedelo. Moj oče se bo jezil in preklinjal. Posadil me bo v kočijo in naslednjega dne se bom zopet znašla za samostanskim zidovjem."

"Ampak to življenje bi pomenilo zate samo dolgo, strašno agonijo."

"Da," je rekla deklica, "to življenje bi bila neznosna agonija, toda proti njej imam pomoček. Ko bi postalo bre-

me pretežko, tedaj bi se poslužila tega."

Ko je to izgovorila, je potegnila iz nedrij malo steklenico ter jo pokazala Norbertu, ki je takoj razumel pomen njenih besed. Mladi mož ji je hotel vzeti stekleničico, toda ona mu je ni dala. Rvanje, ki je zdaj nastalo med njo in Norbertom za stekleničico, je menda izčrpalo njene moči, kajti mladenka je zaprla oči in brez moči padla v njegov objem. V strahu se je Norbert vpraševal, če ljubljena deklica morda ne umira, toda kmalu se je prepričal, da temu ni tako, kajti dovolj je imela še moči, da je šepetala: "Edini moj prijatelj, daj mi to nazaj." Nato pa je popolnoma jasno ponovila besede, ki jih ji je prej povedal Daumon glede kakovosti in učinkovitosti strupa.

"Dijana, moja Dijana!" je tarnal Norbert.

Deklica pa ga menda ni slišala, kajti govorila je naprej kakor v nekaki polzavesti:

"Ah, vojvoda Šamduš! Vi ste trd in brezsrčen mož! Vi ste mi vzeli vse, kar mi je bilo dragega na svetu, omadeževali ste mojo čast in dober glas, zdaj pa hočete še moje življenje."

Norbert je od jeze tako strastno kriknul, da se je celo Daumon zgrozil. Mladenica pa je nežno posadil Dijano v Daumonov usnjeni naslanjač in rekel:

"Ne, Dijana, ne boš se usmrtila, niti me ne boš zapustila!"

Ona se je bolno nasmejnila ter iztegnila proti ljubimcu svoje roke.

"Ne," je nadaljeval Norbert strastno, "strup, ki si ga mislila porabiti zase, bo postal orodje mojega maščevanja in kazni za onega, ki ti je delal krivico!"

In s hojo mesečnega človeka, ki tava v spanju, je odšel iz sobe.

Jedva so utihnili koraki odhajajočega Norberta, ko je Daumon stopil v sobo. Sve-tovalcu ni odšla niti beseda pravkar odigranega prizora in komaj je verjel svojim očem, ko je videl Dijano, o kateri je mislil, da stoji strta v naslanjaču, stati pri oknu in gledati za odhajajočim Norbertom.

"Ah, kakšna ženska!" si je mislil; "bože moj, kakšna čudovita ženska!"

Ko je Norbert izginil Dijani izpred oči, se je slednja obrnila k Daumonu. Njen obraz je bil blede in trepalnice otekle, toda njene oči so žarele v prepričanju uspeha.

"Jutri, Daumon," je rekla, "jutri postanem vojvodinja de Šamduš."

Daumon je bil tako osupel, da ni mogel najti besed, s katerimi bi izrazil svoje občutke, dasi je bil i sam pretkan lisjak in dasi mu ni bila nova nobena lopovščina.

"To se pravi," je pripomnila Dijana, "če bo šlo danes ponoči vse tako, kakor bi moralo iti."

Daumon je čutil, da mu je nekaj mrzlega zagomazelo po hrbtu, toda zbral je vse svoje čute in dejal: "Ne razumem vas. Kaj pa je tisto, kar upate, da se bo izvršilo danes ponoči?"

Mladenka ga je pogledala s tako sarkastičnim in porogljivim usmevom, da so nadalj-nje besede zamrle na ustnih Daumona, ki je v trenutku spoznal, da se z njenimi ob-

čutki ne gre šaliti, kakor se šali in zabava mačka z miško; spoznal je, da je ona tista, ki je naredila iz njega, starega lisjaka Daumona, navadno lutko.

"Uspeh je, seve, zagotovljen," je rekla deklica hladno, "toda Norbert je strasten in nagel, in taki ljudje delajo mnogokrat nepremišljeno. A zdaj moram hiteti domov. Oh, moj Bog," je vzkliknila, ko jo je za trenotek zapustila njena močna volja, "ali ne bo ta strašna noč nikoli minila? Zbogom, Daumon! Ko se spet vidiva, bo vse uravnano, bodisi na ta, ali na oni način."

Ko je ostal sam, se je Daumon počutil zelo nesrečnega. Sedel je v naslanjač, glavo je naslonil v dlani, komolce pa uprl na pisalno mizo, in tako je pričel še enkrat razmišljati o celi situaciji. Morda je zdaj že vse končano. Kje je Norbert in kaj dela zdaj? se je vpraševal.

Ko je Daumon tako razmišljal, je bil Norbert na poti domov. Mladenica je popolnoma izgubil glavo, toda čutil je, da so vzroki jasni in določni. Norbert je že do podrobnosti določil, kako bo dejanje izvršil. Delavcem in dninarjem se je pri obedu vedno dalo na mizo vino domačega pridelka, toda vojvoda je pil boljše vino, ki je vedno stalo v steklenici na polici v obednici. To vino je bilo v dosegu vsake roke, toda ni je bilo žive duše v gradu, ki bi se drznila iztegniti po njem svojo roko. Norbertove misli so se ustavile pri tej steklenici, ki jo je videl v duhu stoječo na polici. Naglo je stopil na dvorišče in ni opazil začudenih pogledov tam zaposlenih delavcev, s katerimi so ga pogledovali. S previdnostjo, ki je ne bi nihče pričakoval ob njegovi razburjenosti, je odprl previdno vsaka vrata, da se prepriča, če ni nikogar v bližini. Ko je dospel v jedilnico, je naglo vzel steklenico vina s police, izpulil z zobmi zamašek iz njenega vratu, nato pa stresel v steklenico nekoliko belepraška, ki se je nahajal v mali steklenici, katero je izpulil iz Daumonovih rok. Nato je potresel steklenico, da se je raztopil prašek. Nekoliko praška je ostalo na vratu steklenice, in tega je skrbno obrisal, in sicer ne z namiznim brisačem, katerih je bilo več tam zraven, temveč s svojim lastnim žepnim robcem. Zatem je položil steklenico nazaj na njeno mesto na polico ter sedel h kaminu, da počeka, kako se razvijejo stvari.

Ko je Norbert tako razmišljal, se je nahajal stari vojvoda pri delavcih na polju. Tudi on je bil zatopljen v pre-mišljevanje in prisegel si je, da ne odstopi od svoje zahteve, da Norbert poroči hčerko grofa de Puymandoura. Svoje misli bi stavec še dlje razpletal, da ni tedaj prihitel neki služabnik, ki mu je javil, da se je Norbert zopet vrnil.

Vojvoda ni rekel služabniku niti besede, temveč se je na mestu obrnil ter odšel proti gradu.

Ko je stopil vojvoda v jedilnico, ni Norbert vstal s svojega sedeža, kakor običajno, in stavec se je razjezil radi neupoštevanja pravil domačih etikete.

"Pri moji veri," si je mislil stavec, "poba res misli, da mi ni več nobene pokorščine in spoštovanja dolžan!"

Sicer pa se je vojvoda pre-magoval in ni dovolil izbruhati svoji jezi; pa tudi kri na Norbertovem čelu je bila vzrok, da je vojvoda čutil, da je njegov položaj dokaj mučen.

"Norbert, moj sin," je rekel vojvoda, "ali trpiš? Zakaj si nisi dal preiskati in obvezati rane?"

Mladi mož ni odgovoril, vojvoda pa je nadaljeval:

"Čemu si nisi izmil krvi s čela? Ali si jo zato pustil tam, da me spominja mojega dejanja? To je bilo nepotrežno, zagotavljam ti, zakaj globoko obžalujem to, kar sem storil."

Norbert ni še vedno ničesar odgovoril, in stavec je postal bolj in bolj bolj zmeden. Da bi pridobil nekoliko časa za razmišljanje, bolj kakor iz potrebe, je vzel vojvoda s police steklenico ter si nalil kozarec vina.

Norbert se je pričel tresti po vsem telesu, ko je to videl.

"Sin moj," je nadaljeval

vojvoda, premisli dobro vse in poizkusi najti kako opravičilo za to, kar je storil tvoj oče. Pripravljen sem, prositi te odpuščanja, zakaj mož, ki ima kaj časti v sebi, se ne bo nikoli sramoval priznati, če je kaj zakrivil."

Ob teh besedah je vojvoda dvignil kozarec k ustom. Norbert je pridržal sapo; zdelo se mu je, da se svet vrti pred njegovimi očmi.

Težko je, strašno težko, če se mora oče tako poniževati pred svojim sinom, in to celo zaman."

Dasi je Norbert obrnil glavo vstran, je vendar videl očeta, kako je nastavljal kozarec na ustne. Pravkar je hotel

pričeti piti, ko je agonija mladega moža priklopela do viška. V trenutku je skočil naprej, pognan kakor puščica z napete tetive, zgrabil je kozarec iz očetove roke, ga tresčil skozi okno ter zavpil:

"Nikar ne pijte!"

V trenutku je vojvoda čital vso strašno resnico na obrazu svojega sina. Stresel se je po vsem telesu, obraz mu je posinel, oči so se mu podplule s krvjo. Hotel je nekaj reči, toda iz njegovih ust se je utrgal samo nerazločen glas; mehanično je sklenil roke, nato pa liki posekan hrast padel vznemirjen pri padcu udaril s femenom ob rob težke hrastove mize, ki je stala za

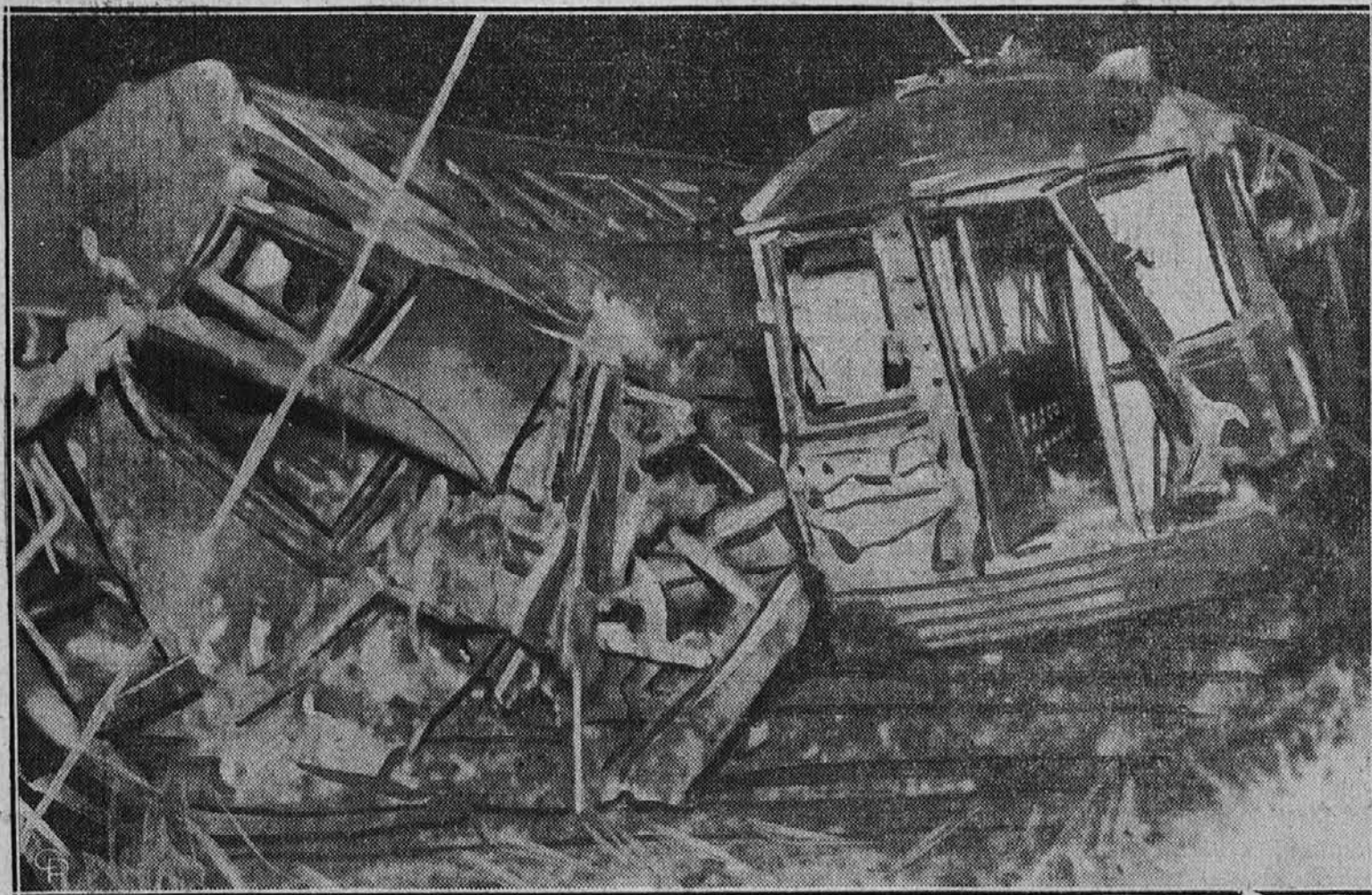
njim. Norbert je naglo odprl vrata.

"Na pomoč, na pomoč!" je zakričal. "Umoril sem svojega očeta!"

(Dalje prihodnjič)

KANADA IN AMERIŠKA PROHIBICIJA

Toronto, Canada, 3. marca —V kanadski provinci Ontario so leta 1929 glasom uradne statistike potrošili \$52,901.580 za opojno pijačo. Generalni pravnik province naznaja, da več kot polovico te svote so pustili Amerikanci v Kanadi.

Nedavno se je pri Kenoshi, Wis. zgodila strašna železniška nesreča, ko je vlak zadel v neki potniški bus. Ubitih je bilo 11 in ranjenih 80 oseb. Slika kaže razbite vozove vlaka, kjer je bilo največ ubitih.

Dovajamo zastoj
v vse dele
mesta

5c 10c 25c

Odprto
zvečer
do 8:30

čistilna razprodaja

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

EDINO PRAVA CHICAGO CHAIN STORE TRGOVINA V TEJ OKOLICI
ZAČNE SE V SREDO, 5. MARCA, OB 9. ZJUTRAJIN SE NADALJUJE VESTA TEDEN

Vršila se bo največja 5c, 10c, 15c, 25c čistilna razprodaja, kar ste jih še videli. Bodite zgodaj na mestu, da si izberete in okoristite s to izvanredno priliko.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

5c PAR kupi moške delovne nogavice, ki sicer veljajo 25c.

5c KOS kupi ostanke finih trakov, in raznih pritiklin.

10c PAR kupi ženske volnene in deloma volnene nogavice, vredne do 49c.

15c KOS kupi količino blaga, ki se je prej prodajalo za 69c.

25c KOS kupi jopiče, čisto malo pokvarjene v tovarni, ki se bodo še dobro nosili.

5c PAR kupi razne nogavice za ženske in otroke, vredni do 25c.

10c KOS kupi celo vrsto raznih ostankov, vredni do 39c.

10c KOS kupi otročje petticoats, vseh mer, vredni do 49c.

25c PAR kupi nogavice za dekleta in deklice, čisto malo nepopolni, vredni 49c.

25c KOS kupi vse ženske in dekličje union suits in drugo spodnje perilo, ki je ostalo od naše velike razprodaje zadnji teden.

Pomnite, da je v tej okolici samo ena trgovina, ki vam lahko prodaja po tako nizki ceni in ki garantira, da povrne denar, če ne boste zadovoljni z blagom.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste